

Hardan başlanır vətən: ordumuzun uğurlarından

"Hardan başlanır vətən?" - bu sənəd zaman-zaman məni çox düşündürdü. Amma vaxtları son vaxtlar baş verən hadisələrdən sonra, deyəsan, cavabı tapmışım. Vətən cəbhə xəttindən başlayı... O cəbhə xəttindən ki, düşmən uzun illərdə, demək olar, hər gün atəşkösi pozur - toxrılardır törədir. Özlərinə sərənə kim - hiyləver ya ugursuz...

Biz müharibə şəraitində yaşayın bir ölkə üçün hərbi-votəmərlik rühünən na qədər vacib olduğunu zaman-zaman da yaxşı basa düşür və haqq da sevinir, hərbçilərimizlə fux edirik. 2016-ci ilədən baş verən dörd günün müharibəni - Aprel döyüşləri xatırlayın. Düşmən laylığının cavabı almadımı? Aldı. Biz mővələrimizi ıralı çıxmadıkmi? Çəkdik. Lətəpanı da azad etdik. Indi həmin yər Azərbaycan əsgərlərinin nəzarəti altındadır.

Dörd il sonra - toxminan iki ay evvel düşmən növbəti dofa "qasndı". Bu dəfə Dağlıq Qarabağda yox, Tovuzda taxribata cəhd göstərdi. Bəli, məhz cəhd göstərdi. Amma bacarmadı. Arzu-şüreyyində qaldı. Zabit və əsgərlərinim hünəri, şücaati hesabına ermənilər geri otuzduruldu. Şəhidlər de verdiq. "Votən uğrunda ölon varsa Vətəndir!"...

Bundan dərhal sonra qardaş Türkiye on bir minlik qoşunları Azərbaycana gəldi. İki dövlət, bir miliyyətin birgə tələmləri başlaşdı...

Ermenistan baş naziri Nikol Paşinyan da şahmat dili ilə desək, artıq "mat" olduğunu xatirə edir.

Bunun en bariz nümunəsi düşmən ordusundakı demografik böhran və müzdələnlərin xiyməti cəlb edilmiş, köhnülürənin imkanlarına ethiyyət duyulmasıdır.

Mon başqa bir möqamə diqqət çəkmək istəyirim. Bu, xalqımızın birliyi, həmrəyliyi, müləttim-tələbə kollektivitəti arasında Jurnalistik fakültət heyətinin dəfa olmasası iso, yoqın ki, təccübətli. Axı informasiya ilə işləmeyi, disinformasiyalara qarşı mübarizə metodlarını en yaxşı onlar bilirlər. Fakültətin dekanı, Əməkdar jurnalist Vüqar Əzifəroğlu, Yeni media və elektron kommuniqasiya kafedrasının müdürü, professor Cahangir Mommodi və başçuları, demək olar, hər gün səsləşəbəklər, media çıxış edirlər. Onlar informasiya mühərribəsində Azərbaycan tərəfinin imkanları, gördüyü işlər dair fişlərini bildirməkələ yanış, hər dərđumda stəstok mosquədə yaxılar yox, öz qələmləri ilə savşırılat.

Əbbatto, tələbsələr do bu tensiyanıdan, hərbçilərimizə dəstək kampaniyasından qəriqləmədilər. Neco deyərlər, qələmlərinin sünğüyə çevirdilər. Fakültət yoldaşlarımız Günel Abbas, Qasim Xulafu, Aləmdə Nasib, Gülayo Məcid və onlara başçaları şəhidlərinin ruhlarınnan sad olmasından ölliərləndən galəni etdilər.

Onların konkret mövzu ilə bağlı yazılarını nəinki sənəsi mediala, eləcə də, mətbuat orqanlarında müntəzəm oxuyurq. Məhz bunun sahəsində ermənilərin yudurduqları nagıllar, həmçinin, misflər püd edilir.

Həmişəki kim yeno do galəcəyə umidlı baxır, megrurluğunu

ucaldıldı abida da dediyimiz fikrın bariz nümunəsidir.

Haqqında danışığımız hadnələrə əlaqədə BDU-nun müəllim-tələbə kollektivitəti arasında Jurnalistik fakültət heyətinin dəfa olmasının azlığı, millətə dövləti təməndəndən. Hətta koronavirus pandemiyası kimi, başarıyayıq üçün ciddi təhlükənən olduğunu bir vaxtda da insanlarımız onlara görə en prioritet məsələnin Dağlıq Qarabağın azadlığı olduğunu isbatlaşdırılar. Cəkirilən, aksiya, çağırış məntəqələrinə kömülü müraciətlər bir yana, eyni zamanda, informasiya mühərribəsində feallığını göstərdi. Müxtəlif sosial şəbəkə platformalarında yaxınlıqla, onlara bağlı xətirolar paylaşıldı. Beləliklə, aparan tablüyat sayasında ayrı-ayrı fərdlərin yox, yaşandan, cinsindən asıl olmayraq hər kəsin - bütün cəmiyyətinizmizin ürəyi çobadəki əsgərlərimizlə birləşdir.

Barı başdan deyim ki, indi deyəcəklərim subyektivizm, taraf-keşlik kimin başa düşülməməlidir. Amma holo do davam etməkədən informasiya mühərribəsində BDU-nun müəllim-tələbə kollektivinin foal çalışığı hiss edildi. Bu, beləki, həmin ali məskətinə təxliyi onları ilə oləqləndir. Axi invidyodək istor Qarabağ mühərribəsində, istorsa idənən sonrä dövrə şəhid olanlar, veteranlar arasında xeyli sayıda BDU mözənu var. Universitetin höyrəyində 20 Yanvar şəhidlərinin xatirəsinə

muzu qoruyuruq. Başqa cür davranışa, inansızlığı, süstüñə no osasımız var, na da haqqımız. Şəhərlərimiz getdikləri yerden biza baxıb na deyərlər...

Bu günlərdə ettiyata olan polkovnik, müaşir Azərbaycan horb tarixinin şəhərlərinəndən bir - Horadız omiləyitlərinə rəhbərlik etmiş Şair Ramandalnovla danışdım. Səsi həmişəkən təmizdir. Nəcə deyərlər, onlar informasiya mühərribəsində Azərbaycan tərəfinin fişlərini, gördüyü işlər dair fişlərini bildirməkələ yanış, hər dərđumda stəstok mosquədə yaxılar yox, öz qələmləri ilə savşırılat.

Tərkib, tələbsələr do bu tensiyanıdan, hərbçilərimizə dəstək kampaniyasından qəriqləmədilər. Neco deyərlər, qələmlərinin sünğüyə çevirdilər. Fakültət yoldaşlarımız Günel Abbas, Qasim Xulafu, Aləmdə Nasib, Gülayo Məcid və onlara başçaları şəhidlərinin ruhlarınnan sad olmasından ölliərləndən galəni etdilər.

Mon BDU-nun Jurnalistica fakültətindən magistrantıym. Ötən dörd il de bu barə oxumu-

şam. Defolərlər o müxtəlif rəyənlərə sofrımız olub. Hətta bir dəfə yuxarıda adını çəkdiyim hörməti millət vəkilimini Aqıl mülləminin taşbuşşəvi wərahberliyi ilə Qarabağ - Ağdam və Ağcabədiyə de getmişim. Fikrimcə, qarşısındakı iki il orzında (magistratura pilləsinin təhsil mündəttid) heç olmasa bir dəfə Dağlıq Qarabağda da gedə biləcək. Safara da Cahangir Mommodi ilə Aqıl müəllim rəhbərlik edəcəklər. Elə b ill, hər gün bərabər gözümüzərək kimi, bizi an görməli yerlərə aparacaq, azərb ilərmişlər kimi, yolları göstərəcəklər. Ola bilsin, ekspursiya iştirakçılarından çoxu buna tövüsünləşən. Halbuki onlardan her ikisi 30 il əvvələdək boy-a-başa çatdıgi həmin yərlərə tez-tez gedirdilər...

Bölkə do, nə vaxtsa Dağlıq Qarabağda, deyək ki, elə Şuşada Baki Dövlət Universitetinin azotu, bəlli filialı da təkəm olar. Təccübətli golməsin. Bu inamı məndo Azərbaycan dövlətinin uğurlu siyaseti, ordumuzun qidarı və insənlərimizin milli-votər-pərvərlik rühu yaradıb...

Kənan Novruzov
Jurnalistic fakültəsi,
Yeni media və
kommunikasiya
nəzəriyyələri kafedrasının
magistrantı